

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 111. At ille negavit coram omnibus dicens. v. 70.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

cus cum malis & quiescit otiosus diabolus excitat ancillam ad eius colloquium: Ecce tentationem, Ecce unde malum, maxime sedent & otioso. nam ut eam vidit Petrus & audiit loquentem: Ecce, iacet prostratus, qui centum armatos in hortu milites non timuit.

Otium vere pulvinar diaboli, maxime ubi accesserit ancilla, vel voce vel specie, accitico enim extremis verbis canticum canticorum in persona sic tentati ait: *Sonet vox tua in auribus meis, &c facies tua decora.* Sed quid adiicit Spiritus S.: *Fuge, Fuge dilectem, fuge & assimulare caprea hinnuloq, cervorum,* testes mille David, Salomon, Petrus, Samson, &c. ergo pietissime Jesu, ab hoc malo me libera semper, ne sedeam in mala conversatione oriando, absit a domo clerici, religiosi, &c femina, etiam, ut Augustinus docuit cognata plane non associetur eis ancilla aut mulier, ne per eam inducatur in tentationem cum Petro, melius enim illis est in silvis basiliscum audire frementem, quam otiosis mulierem audire loquentem: fugiam, Domine, fugiam ipsarum consortium, timeo enim adire periculum id in quo video tot fortes Israel esse subversos.

§. 110. *Dicens: & tu cum Iesu Galileo eras. v. 69.*

Audio vocem incantantis fraudulentem. Præit enim Petro ad negationem, dum ait, *Eras,* non es quidem modo, fuisti tamen &c. Ecce malitiam considera subtilitatem diaboli, ut retia tendat Petro, per mulierem tendit, & fors illa sine tanta malicia effutiebatur ista verba, sine præmeditatione, & cogitatione de interrogando Petro, fors etiam ex curiositate sciendi, quoniam vir ille esset peregrino habitu & modestioris vultus inter petulantes milites, forte etiam noverat Petrum, ut, ut sit certe illum in tentationem induxit & patefecit militibus, ut sequacem & discipulum Christi, & vel sic ancillata est suis principibus, inimicis Iesu, & concurrat ad Christi passionem: Heu! quod miles non cogitat, non potest, non audent audent petulans mulier interrogando Petrum, prodir, turbat, depravat, onerat, timenda est igitur omni modo mulier, si rædi non vis in corpore, anima vel honore.

§. 111. *At ille negavit coram omnibus dicens. v. 70.*

Quia Petrus sibi ipsi nimium confidens, animosè supra naturæ fragilitatem de se præsumperat, dominus eum sibi ipsi reliquit, ut suam agnoscendo impotentiam & infirmitatem Pelagianam de disceret pravitatem. decet enim verum Christianum illud semper firmum fixumque tenere, ut quantum de spiritus fervore confidimus, tantum contra de naturæ fragilitate debeamus timere. certè S. Petrus, quamdiu cum Domino erat, nec mortem nec hostes, nec arma timebat, satis enim audenter in hostes sese iniecit, eos gladio cædens; at ubi Dominus faciem suam ab eo avertit, unius feminae

verbo deiectus & superatus est, ad simplicem enim eius interrogationem, quid fecit? quid dixit? quomodo se habuit? audiamus Evangelistam: *negavit coram omnibus dicens: nescio quid dicis, non novi hominem, Iesum sc. Galilæum, vincitum & summo Sacerdoti traditum? quid ais Petre? non clam, sed palam loqueris, coram omnibus assistentibus tam militibus quam civibus, senibus, iuvenibus, nobilibus, ignobilibus viris & mulieribus in atrio versantibus, ministris principum ad prunas sedentibus, quorum aliqui te viderunt cum Iesu conversantem, alii in orto percutientem servum Pontificis. recordare verborum dulcis magistri tui, quibus te unice commonefaciebat, priusquam gallus canter, ter me hac nocte negabis, & non nosti illum Dominum? ubi memoria? ubi zelus tuus & fervor spiritus? ubi animus generosus? vere homo, vere fragilis filius Adæ es ex te, qui & ad vocem mulieris tam graviter, quam miserabiliter cecidisti. quis igitur non timeat & vocem & conversationem periculi tanti, quando maximus Princeps mundi totius & Ecclesiæ Christi deceptus tam misere corruit.*

Domine avertisti faciem tuam à Petro Vicario tuo futuro in regimine Ecclesiæ sanctæ Dei, & conturbatus est, ab ancilla Ostiaria: obsecro te, Domine Iesu, respice in me & miserere mei ne conturber ad voces incantantium animas, vel ad speciei aspectum, vel amicitiam & blandientem conversationem, ne te cum Petro negem, aut præcepta tua transgrediar, multorum enim malorum causa est mulier una dempta Maria, quæ, quam mulier prima induxit in nos maledictionem, delevit, & dedit benedictionem.

§. 112. *Nescio quid dicat. v. 70.*

Itane, Petre, nescis quid dicat ancilla? dicit aperte, *Et tu cum Iesu Galilæus eras? Petre nescis Christum Dominum tuum, filium Dei vivi? quem usque huc secutus es cui promissisti ante paucas horas cum eo ire ad mortem, neque scandalizari, etiam si omnes in ipso scandalizati fuerint discipuli, qui extraxisti in eius defensionem, gladium, quo Malchi auriculam abscidisti, in orto, qui gloriosum eum vidisti in monte Thabor & dixisti: faciamus hic tria tabernacula Moysi unum Elie unum & tibi unum, & modo ipsum Iesum & Dominum nescis? quid hoc? itane Mulier te decipit, vel eam times, & veneraris plusquam Dominum talem? cecidisti Petre, agnosce ergo humanæ imbecillitatis specimen, & quam nihil possumus nobis ipsis relictæ. O gratia, gratia Domini nostri Iesu Christi.*

Contremisco Domine ad tanti viri lapsum, & consolor. contremisco in consideratione tanti viri, & consolor quod hæc infirmitas causa & materia fuerit Petro sese humiliandi magis & contemnen di seipsum, & gratiam Dei, liberique arbitrii infirmitatem agnoscendi & solidius ad Deum se convertendi, Deum intensius amandi & adhaerendi, eique fidelius serviendi, se
ipsum